

Henk van Kolck was degene die in de beginjaren al verkennersleider betrokken was bij de bouw van het hoofdkwartier aan de Torenweg in Nijmegen Oost. Ook hij heeft in de Roetol wat feiten opgeschreven.

ZWERFTOCHTEN.

Als je gevraagd wordt, 'n artikeltje te schrijven over de tijd dat je als leider in de troep gewerkt hebt, ga je vanzelfsprekend met je gedachten weer die periode door. Zo kwam ik er ook toe, als titel van deze beschouwing "Zwerftochten" te kiezen.

In al die jaren van 1949 tot 1961, is dit punt wel het meest actueel geweest. Elders in dit blad zal wellicht een opsomming van data en feiten staan, zodat ik deze hier achterwege kan laten. Mijn eerste kennismaking met de Loretogroep was eind 1949. Ik "aanschouwde" toen vier à vijf jongens die druk aan het werk waren van een tuinhuisje een enigszins acceptabel hoofdkwartier te maken. Deze bouwdrift zag je steeds weer, of het nu was op de zolder van het weeshuis, of in de kelder van een bioscoop; ze was er.

Achteraf heb ik mij er wel eens verwonderd hoe de jongens steeds weer de moed op konden brengen om te komen in die ijzige winters zonder een enkel dak boven hun hoofd. Vooral toen is de wens gekomen een volkomen eigen gebouw te hebben. Er kwam een groepscomité waar de plannen op tafel kwamen. Na de vergadering waren er toewijzingen voor alle materialen. De weg naar de bouw van een eigen huis was geëffend. Maar zoals de wereldpolitiek zijn grillige loop heeft, zo was dit bij Loreto ook het geval. Er kwam een, mag ik het zo noemen, "afscheidende groepering". Het groepscomité was bedankt (weg materiaal toezegging) en daar stond je dan als leider met een gering aantal jongens en een reeds begonnen bouw. Maar juist die trouw van de verkenners was steeds weer een stimulans om door te zetten. Dit gaf mij ook de moed om 's-morgens vroeg, voor de gewone dagtaak enkele uren te gaan metselen aan het hoofdkwartier. (Vergeef me de trots). Want de zwerftocht zou alleen kunnen eindigen in een eigen bouw. Dit was dus een eerste vereiste. Het vernieuwde groepscomité stond pal achter de plannen. De Loreto-groep was inmiddels een volwassen groep geworden. En werd in het district voor vol aangezien. Hoe het met de bouw¹ gegaan is, zal ook wel elders staan, want dit is een boek apart. Enfin, het schijnt nu toch te komen.

Bij Loreto heb ik 12 zomerkampen meegemaakt, waaraan ik de beste herinneringen heb, ook al waren er acetopannekoeken, zoals op dat eerste kamp in Denekamp. Het is niet de bedoeling van mij om hier memoires te schrijven, dat doe je meestal op AOW leeftijd. Ik heb met deze "zwerftochten" door Loreto enkele feiten genoemd, die al schrijvende in je gedachten komen. En u zult misschien denken, was het dan altijd zo leuk? Och er is overal een keerzijde, maar die valt weg tegenover het enthousiasme waarmee ik steeds werd geconfronteerd in de groep. Heel veel jongens heb ik in die jaren in de groep gekend en af en toe zie je er wel eens eentje terug, enorm groot, vaal al getrouwd. Als je dan in de krant leest, zoals voor kort, dat een ex-troeplid plotseling is overleden, voel je jezelf wel even naar.

Nog geen week daarvoor had ik hem gesproken en natuurlijk kwam Loreto ter sprake.

Ik heb er altijd naar gestreefd aan de verkenners het verkennen bij te brengen en te laten meespelen in de geest van de oprichter en ik hoop dat zij er iets van hebben meegenomen. Ik ben blij dat er uit de groep meerdere leiders zijn voortgekomen en ik hoop natuurlijk dat er nog veel zullen volgen.

Mag ik tot besluit de groep in hun toekomstige hoofdkwartier veel succes toewensen in het Luchtverkennen.

Auteur : Oud verkennersleider H. v. Kolck.

¹ Nieuwbouw aan de Torenweg wordt hier bedoeld.

